

Johann Klein von

**Rector Academiæ Rostochiensis Johannes de Klein ... Solemnes exeqvias Viri ...
Dn. Henrici Konovii, J.U. Doctoris ... Anno cl lcc xiii d. IX. Octobris A Vidua &
Liberis ... parandas indicit ...**

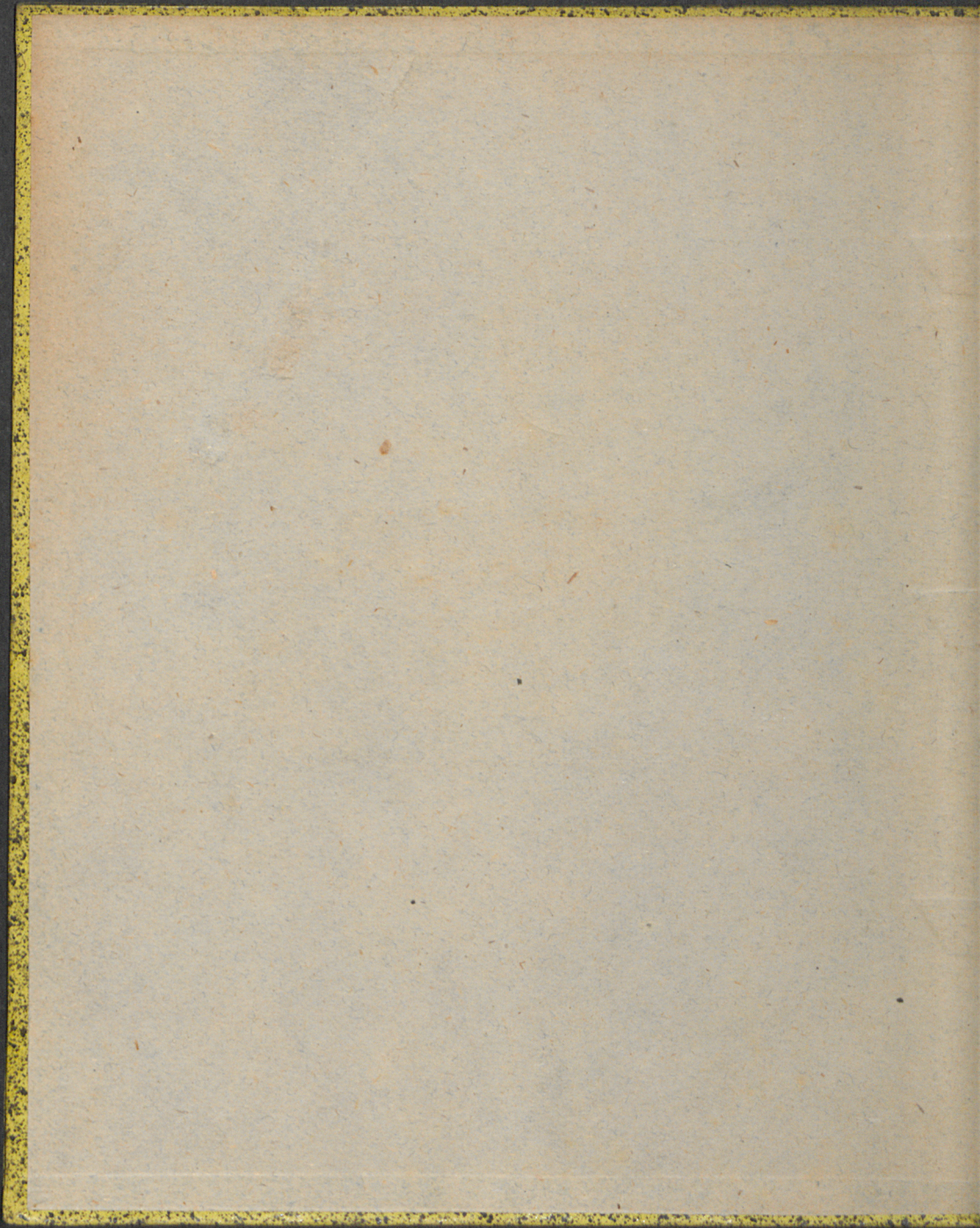
Rostochii: Weplingius, [1713]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn766636399>

Druck Freier Zugang

Klein, J. v.
in
H. Konov.
Rostock, 1713.

107

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS

JOHANNES de KLEIN,

Serenissimæ ac Potentissimæ Reginae
Borufforum Viduæ, & Serenissimi Ducis Regentis Me-
cklenburgici Consiliarius intimus, Cancellarius, Consistorii Director,
J. U. D. ejusque Antecessor Primarius & Ordinarius.

Solemnes exequias

VIRI ILLUSTRIS, PRÆNOBILISSIMI, CON-
SULTISSIMI, ATq; EXCELLENTISSIMI DOMINI,

DN. HENRICI

KONOVII

J. U. Doctoris famigeratissimi & illu-
stris Dicasterii Provincialis in incluta Guströvii civi-
tate nunc florentissimi ASSESSORIS splendidi
& de Patria universa meritissimi,
Anno clō 1000 XIII d. IX, Octobris

VIDUA & LIBERIS mœstissimis Guströvii decenter
parandas indicit.

Memoriamqve Tanti VIRI hoc ipso
die debito adfectu recolendam, & perpetuo conservandam,
Omnibus Omnium Ordinum Civibus Academicis ea, quæ
debet, humanitate & studio commendat.

ROSTOCHII Typis JOH. WEPPLINGI, SEREN. PRINC.
& UNIV. TYPOGR.

Orporis ergastulo
dimitti Captivam

animam; Solatii genus in
morte est præstantissimum.,
Qva ipsa gnome sub finem RE-
CTORATUS ACADEMICI
quintum nunc Programma fu-

nebre inchoamus, utpote in qvam funeris WEN-
DECKERIANI indictio publica d. XXVII. Junii anni
currentis desierat. Atqve ea res ita cum vero ex
omni parte congruit, ut bardus sit & stupidus & à
sana ratione alienus, qvi non protinus eidem ad-
fentiatur. Vita enim hominum tot miseris est
constipata, tot malis afflicta, tot calamitatibus
etiam præter spem evenientibus obnoxia, ut, qvi ea-
dem fruuntur, in squalore carceris cujusdam hare-
re non videantur, sed jure summo dicantur. Præ-
cipue illis, qvi extra revelationis divinæ lucem
positi in solis Philosophiæ campis degunt atqve de-
certant. Corpus illis cum *Platone*, Philosophorum
excellentissimo, carcer est, in qvem anima detrusa
tanquam in ergastulum, miserrimos agit dies; in
quo mens, tanquam in captivitate Ægyptiaca de-
tenta, raro ad liberiores evolat auras; in quo
quotidianæ ærumnæ, succedentes sibi invicem ægritu-
dines, perpetuo nexu colligata dolorum vincula mor-
tales constringunt.

Et sane mirum non est, eò cogitationum dedu-
ci quempiam, qvi vanitatem rerum mundanarum
solicite secum perpendit, & quorsum deniqve cun-
cta

eta ruant, in exitium scilicet & primum nihil, accurate investigat. Docet hoc non tantum experientia, testis omni exceptione major, sed ipse Spiritu Sancto commotus Regum sapientissimus SALOMO, cujus testimonium præ reliquis magni est faciendum. Ita autem perorat in libro Koheleth, per providentiam divinam in nostri emendationem ad servato, capitis primi segmento secundo, **הכל הכל**, *vanitas vanitatum*, vel juxta idiotismum linguæ Sanctæ, *vanitas vanissima*, **הכל הכל**, *hoc omne vanitas*.

Jam Hieronymi temporibus multi quidem de auctoritate allegati libri Canonica subdubitarunt; Eo quod varia parum convenienter dicta, imo male & perverse pronunciata contineret. Adduxerunt videlicet: In creationis historia ipsum Deum creaturas suas approbantem fisti, Gen. cap. I. v. 31. *Tum inspexit Deus, quicquid fecerat, ecce autem bonum erat valde*; Cum in contrarium eat auctor Koheleth, adserendo, **הכל הכל**, *hoc omne vanitas*. Falsum esse, pergunt, quando idem c. I. v. 4. doceat, *terram permanere in seculum*, vel, uti versio habet B. Megandri, *die Erde bleibet ewig*; Cum nihil certius sit, quam totam hanc mundi fabricam in judicio extremo cœlestibus ignibus devastatum iri. Addunt porro, favere eundem Epicuræis seculove deditis animis, quando jubeat edere, bibere, hilarem se gerere, cap. II. v. 24; Cum contra gentium Apostolus lætitiã in Domino commendet, & nerveose inprimis I. Cor. VII., 30. si cupiat, ut *qui gaudent, sint ut non gaudentes, & qui emunt, ut non obtinentes, & qui utuntur hoc mundo, ut non abutentes; prætèr vire enim habitum hujus mundi*. Nec denique approbari posse, ajunt, sententiam cap. III. v. 19. - - 21. propositam,

quandoquidem ea immortalitatem animæ admodum convellat, hominemque in statum bestiarum ratione carentium detrudat, cum uterque & hominum & brutorum spiritus in unum eundemq; locum post mortem à Salomone apparenter relegetur.

Enim verò si ita judicare, ex apparentibus duntaxat, licet, tum nulli scripto biblico sua constabit veritas. Nequaquam enim, ut à posteriori incipiamus, immortalitatem animæ in dubium vocat Ecclesiastes, qui c. XII. 7. sollicitè inculcat, *pulverem tantum, sive humanum corpus, redire in terram, quemadmodum fuerat; Spiritum autem, sive animam corpori unitam, post discessum suum ab eodem, redire ad DEUM, qui dederat illum.* Unde patet, cap. III. v. 19. & 20. sermonem esse de externis modo accidentibus, juxta quæ hominem inter & bestiam (inprimis, si redactionem corporis in cineres spectes) exigua est differentia: Versum verò 21. ex Hebraismo explicari debere per interrogationem: *Wer ist es / der es bey der so grossen Sicherheit der Menschen recht zu Herzen nehme / daß der Odem des Menschen aufwärts fahre / ut cap. XII. v. 7. ostensum, und der Odem des Viehes unterwärts unter die Erde fahre?* Quando verò cap. II, 24. esum, potum, hilaritatem commendat, non minus moderationem præscribit, ac alii Viri *θεόπνευστοι*, quia *partim* legitimum ejusmodi rerum terrenarum usum à manu DEI venire contendit l. c. *Aber solches sage ich auch / daß von Gottes Hand kommt; partim* expressis verbis cap. XI. 9. juvenibus omnibus, quot. quot oblectationibus hujus seculi essent abusuri, tremendum DEI judicium & severam de omnibus illicitis factis reddendam rationem, gravi sermonis apparatu inculcat, ut Epicureisum potius tollat, quam foveat.

at. Dum insuper Cap. I, v. 4. æternitatem quamdam terræ statuere videtur; illud videtur tantum, revera non statuit. Opponitur invicem duratio hominum & telluris, doceturque, unam familiam post alteram extingui, terram vero in singulis istis mutationibus nulli interitui hæctenus fuisse obnoxiam, sed in *seculum* durare. Ubi linguarum peritis constat, vocem עוֹלָם non semper æternitatem, sed sæpe longum tantummodo temporis spatium denotare. Jam vero terra per quinq; mille & aliquot centum annos jamjam perstitit, & multa millena hominum millia gestavit olim, sepeliit olim; gestat nunc, sepelit nunc; gestabit porro, sepeliet porro; quousque dies ejus decretorius nondum advenit. Hinc bene nonnemo: **Die Erde / inquit, als eine alte und verlebte Mutter / überlebet ihre junge und vigereuse Kinder.** Multo minus denique vitio verti potest Salomoni illud הַבַּל הַבַּל, *hoc omne vanitas*, quia de fragilitate, inconstantia, & deploranda omnium rerum vicissitudine loquitur, ipsas vero creaturas in se bonas & sapientissime productas nequaquam vituperat; conquerens tantummodo, quod per peccatum homines eo infelicitatis redacti sint, ut creaturarum bonitate diu & cum perpetua quadam delectatione frui nequeant. Hinc illæ lacrumæ: Hinc illa contestatio: *Vanitas Vanissima, hoc omne vanitas.* Vel ut apprime habet Hugo à Victoriâ cognomen ducens: *Mundus hic est vanitas Vanitatum, hoc est, universitas & complexio vanitatum; conflatur enim ex singulis singularium rerum vanitatibus.*

Neq; tamen sine singulari Supremi numinis providentia factum, ut ipse Rex quidam potentissimus, felicissimus

ciffimus, sapientiffimus, degustatis à se omnibus mundi deliciis, investigatis earundem ortu, statu, atque occasu, tanto loquendi pondere exclamet: *Hoc omne vanitas!* Etenim si homo de plebe, cui nunquam contigit laute vivere, magnifica videre, jucunda audire, pretiosa possidere, gloriose regnare, contemneret mundana; nã is risum prudentioribus deberet, & eodem contemptu ipsius sermo tanquam insulsus ac insipidus exhiberetur. Nunc SALOMO loquitur, (quem si dico, compendium felicitatis, sapientiæque sisto:) Et quidem ex propria experientia, non ab aliis in eam sententiam inductus. Quanto majoris igitur momenti est tam præmeditata Regis summi de vanitate universali peroratio! Eleganter in hanc rem fluunt verba celeberrimi in aula & Ecclesia *Onolina* Theologi *Henr. Tietzmanni* im gründlich erklärten Prediger Salomo Edit. Norimb. 1705. 4. p. 11. quæ lectori non futura sunt ingrata: Der weise und wunderbahre **GOTT** hat nicht sonder Ursach einen so weisen / reichen / herrlichen und unvergleichlichen König zum Prediger von der Eitelkeit ausgewählet / und ihn unmittelbahre angetrieben / dero Art und Weise in allem irdischen zu zeigen. Wäre etwa Jeremias aufgetreten und hätte gesagt: **Es ist alles ganz eitel!** bald würde ein höhnisches Welt-Kind versehen haben: Was will doch dieser von der Eitelkeit reden / er ist von Anathoth, oder von Glendeborff. Sein Lebenlang hat er nichts herrliches und anmuthiges gesehen / und daher meynet er / es sey in der ganzen Welt / wie in seinem Vaterlande. Hätte Amos und Petrus dergleichen gethan / und etwa / wie Salomon geprediget / alles / und also auch nach dem 2. Cap. Gärten / Lust - Gärten / Weinberge / schöne Häuser / Silber und

und Gold/ Sayen-Spiel/ und andere Ergöhllichkeiten
wären eitel und nichts. Ziel würden gesagt haben:
Was kan ein Hirt von Thekoa, oder ein Fischer aus
dem Jüdischen Lande darvon urtheilen? Dergleichen
Leute haben manchmal nicht einmal einen schönen
Lustgarten / ein prächtig Hauß / oder etwas anders
herrliches gesehen / und dahero bilden sie ihnen ein / als
les / was sie nicht in ihren Hirten- und Fischer-Hütten
finden / taugt nichts. Alle solche und andere Einwürfs
se menschlicher Vernunft wegzuräumen / stellet der
HERR einen solchen Prediger auff / der alles gehabt /
alles genossen / und alles versucht.

Reveraigitur res ita se habet, ut singula in hoc orbe
sint fluxa, caduca, vana. Non licet in angustiis huius limi-
tibus macrocosmum percurrere; microcosmus, homo,
quid est nisi vanitas? *Mens* quidem ejus immortalis est,
sed tamen, quia per lapsum Adami & ipsa peccato origi-
nali contaminata, multis postea vanitatibus, quoad
corpori mortali unita manet, subjacet. Hinc in-
tellectus cæcitas; Hinc voluntatis aberratio; Hinc
impotens affectuum regimen; hinc inquieti dies; hinc
ærumnosæ noctes. *Corpus* vero ex materie terrena
conflatum adeoque mortalitati obnoxium, quid est
nisi vanitas? Atque ut supersedeam, cuncta ejus bo-
na sub examen revocare, sanitatem tantummodo ex-
pendamus, annon & ea sit vana, hoc est, variabilis &
inconstans. Quot, quæso, morbi invadunt corpus,
ita, ut in illis circa quælibet membra enarrandis
aliquot plagulae possent insumi, & tamen multi so-
lertiam scriptoris fugerent! Quamprimum enim hu-
mani corporis dispositio naturalis variatur, ita, ut
consuetæ operationes vel non amplius edantur, vel
tamen

tamen, uti decebat, non peragantur, tum morbus ad-
est, tum fanitas convulsa jacet ac periclitatur. Jam
vero, quam innumera sunt, quæ statum membro-
rum naturalem, cum intra, tum extra, variare, turba-
re, & confundere queunt. Relinquo hoc vestræ me-
ditationi, & addo tantum, quoties hoc fit, (contingit
autem quotidie) documentum dari infallibile, quod
fanitas sit vana. Succurrit quidem Divina ope adju-
tus medicus præsentī malo, & sæpe felicissime curat,
ægrum. Sed nova vanitas, quandoquidem recidi-
va, ut loqui amant, metuenda est, quæ perniciosior
habetur, quam ipsa prima ægritudo. Quod si & hic
saluberrima medicamenta successu prospero non ca-
rent, tum alia ex tranverso incurrit morborum seges;
Et sic fanitas, dum ab uno latere hostem amolitur,
ex altero latere novas sicarii insidias metuendas ha-
bet. Quibus denique succumbit, ita, ut verum sit
illud Siracidæ dictum, quod tradit libri sui cap. X.
v. 9. sq. juxta mentem B. Lutheri: Was erhebt sich die
arme Erde und Asche? Ist er doch ein eitel schändlicher
Koth / weil er noch lebet / und wann der Arzt schon
lange dran sicket / so gehets doch endlich also: Heute
König / morgen todt.

Quid verò in tanta rerum vanitate ve-
rus agit Christianus? Extollit ille cogitationes suas
ad vitam post hanc futuram meliorem, & spe indubita-
ta redemptionis ex carcere mundi, & educationis ex
ergastulo corporis, animam pascit refocillatq;. *Sub
sole enim vanitas, ast supra solem veritas.*

Noverat etiam hanc, de qua dictum hæcenus,
vitæ humanæ conditionem Noster beate defunctus,
Vir Illustris, Prænobilissimus, Consultissimus atque
Excel-

Excellentissimus Dominus, DN. HENRICUS KO-
NOVIUS, J. U. Doctor celeberrimus, & Dicafterii
Provincialis, in incluta GUSTROVIENSIS Civitate nunc
florentissimi, ASSESSOR splendidissimus; sed non no-
verat tantum, (notitia enim sine praxi salutaris non
est;) verum & pro ea, quæ præ aliis excellebat, pietate,
cogitationes suas eo dirigebat, unde infelices redire,
aut spe frustrari concepta non poterant; cœlestis in
felicitationis possessionem, post beatam ἀνάλυσιν certo at-
tribuendam. Nostrum est, ut exemplo tanti VIRI
excitati, similem induamus mentem, & simul memo-
riam ejus sanctam apud nos servemus, & laudabi-
lem vitæ ejus cursum ex more academico, quantum
ejus certiores fieri potuimus, debite recenseamus.
Natus autem est VIR modo dictus Excellentissimus
in Metropoli Mecklenburgica; Rostochium nomino,
urbem multis nominibus apud exteros quoque in lau-
de positam, A. MDCXLIX. ubi tamen dies nativita-
tis accurate determinari non potest.

Pater ipsi obtigerat Vir suo tempore Specta-
tissimus JOHANNES KONOW, Civis & Nego-
tiator apud nos inter præcipuos conspicuus; & Mater
MARGARETHA BYLEN, fœmina virtutibus sui
sexus maxime corulca; qui utrique parentes jam
pridem beatæ æternitati sunt inserti.

Majores quod attinet, tunc ex Linea quidem
Paterna avum habuit Hans Konow / Civem Mal-
chinentem præcipuum, aviamque CATHARINAM
Kæpen / HENRICI Knop / Consulis in Civitate
Ducatus nostri Gnoyensi suo tempore laudatissimi, &
ILSABE DETLAUEN, filiam optime institutam.
Ex Linea vero *Materna* avus fuerat Bagel Byle, Civis
Rostochiensis inter suos maxime conspicuus, avia-

B

que

que CATHARINA Dethloffen / Jürgen Deth-
loff / Civis itidem Rostochiensis primarii, & AN-
NÆ Schmidlowen / filia dilectissima. Proavum
porro *Paternum* nominare possumus MARTINUM
Konow / Consulem Malchinentem meritissimum, &
Proaviam MARGARETHAM Sadewaters. Pro-
avum autem *Maternum* rescivimus ejusdem cum avo
materno nominis, Bagel Byle / Civem pariter in-
clutæ hujus urbis Rostochiensis, & Proaviam CA-
THARINAM Riemers. Ubi illud memoratu indi-
gnum non est, quod altera Proaviarum, (an MAR-
GARETHA Sadewaters, an CATHARINA Rie-
mers / fuerit, definiri haud poterat;) singulari ista
& rarissima felicitate fuerit coronata, ut amplius
quam *centum & viginti* ex filiis filiabusque nepotes
& neptes, pronepotes atque proneptes suis oculis
vegeta florensque viderit, & benedictionem illis ma-
ternam religiosa ex pietate impertiverit. Atque
ex hac recensione Familiæ KONOVIANÆ jam satis
patet, quam probis, honestis atque Christianis Paren-
tibus fuerit ortus beatè Noster defunctus, qui quam-
vis illustris prosapiæ non fuerint, honestate tamen
& pietate nemini cesserunt, ideòque etiam in Fami-
liis suis benedictionem Divinam largissimam sense-
runt. Quorum sine dubio etiam spectat numerosa
proles, juxta Psalmum CXXIIX. ubi inter alia noten-
tur verba: *Der Herr wird dich segnen aus Zion/dass
du sehest deiner Kinder Kinder.*

Postquam sacro baptismi fonte tinctus e-
rat, jam crescentibus annis nihil magis in votis
habuerunt supra dicti lectissimi Parentes, quam
ut filius à DEO datus liberalibus artibus & scienti-
is imbueretur, cum nossent, quod bene quidem a-
gant

gant ii, qui liberos generant reipublicæ, ne humanum genus intereat; sed quod melius agant, qui bene moratos, & vel artibus mechanicis, vel studiis altioribus probe innutritos filios relinquunt, ut hominum cœtui rectius consulatur. Perspecta igitur pueri indole & capacitate, per domesticos Præceptores prima literaturæ humanioris elementa sollicitè instillari, nulla sumtuum habita ratione, curarunt; Dein vero ad confirmandos progressus A. MDCLXV. ad Scholam *Mindensem* in Gvestphalia pulcrè tunc constitutam miserunt. Ibi per integrum quinquennium & quod excurrit, substitit, & tanquam arbor satis radicata eximios sapientiæ Divinæ & humanæ succos attraxit; Cum, quemadmodum arbor sæpe ex hoc in alium hortum translocata, propter soli diversitatem, raro in proceritatem quandam excrescat, aut speratos fructus ferat: Ita etiam discipulus sæpe mutans scholas aut magistros, raro fiat eruditus. Inprimis vero fidelissimam ibi nactus est manuductionem Conterranei sui, Viri Præcellentissimi atque Doctissimi, Dn. M. HARTMANNI MOERINGII, Scholæ Mindensis *Reſtoris* meritissimi, qui partim ob communem patriam, partim ob affectum in Beatum Nostrum teneriorem ita ejus studiis præfuit, ut in publicum quoque eum producere cum eruditis commilitonibus certamen, & in cathedra scholastica peroratarum sistere non erubuerit. Fecit id singulari animi contentione KONOVIVS, & Præsidesuo Rectore publicam *Disputationem*, theses miscellaneas Theologico - Ethico - Logicas & Philologicas sistentem, habuit, & Respondentis munere cum laude & adplausu est defunctus; deinde addente stimulos Præceptore, gloriæ ulterioris, licito & laudando

dando Scholasticorum exemplo, cupidus, in *Oratione* quoque solenni de arcanis Theologiae, Jurisprudentiae, Medicinae, & Politicæ eloquentiam suam toti auditorio comprobavit. Prælusit jam tum futuræ magnitudini, & spem de se fecit haud vulgarem. Unde jam studiis majoribus aptus academias quoque ingredi, & scientiarum thesauros ulterius indagare constituit, quorum non exiguam partem jam in schola Mindensi collegerat. Vicina erat ei honestum propositum exsecuturo academia Hassio-Schaumburgica, quæ Rintelii est, cujus A. MDCLXX. Civis factus ductu Jctorum ibi celeberrimorum, DN. D. DAVIDIS PESTELII, & DN. D. BERNHARDI SCHULTZII, fundamenta Jurisprudentiæ ad ductum Institutionum Augustissimi Imperatoris *Justiniani* addidit. Eodem tamen adhuc anno, quia Voluntati suorum repugnare inconsultum fore arbitrabatur, valedixit Musis *Rintelienfibus*, & ad florentissimam adhuc hodie & inclutam maxime academiam *Jenensem* propter Salam itinere directo, in via simul salutavit athenas *Helmaßtadienses*, & toto orbe decantatas *Lipsienses*. Jenam cum adventasset, non otio aut libertati se tradidit, sed Themidi; eidemque Divæ totum sese consecravit. Siquidem id testantur Collegia publica pariter ac privata, Lectoria, Examinatoria, Disputatoria famigeratissimorum ibi docentium Jctorum, immortali gloria dignorum, STRAUCHII, SCHROEDTERI, FALCKNERI, ADR. BAYERI, diligentissime ab ipso per integros duos annos visitata, & in succum atq; languinem conversa. Quo tempore utiliter exacto, domum evocatus est à Parentibus optimis, ut & ipsi gaudium ex præsentia filii tam probi, tamq; eruditi, non exiguum perferrent, Neq; vero

obrab
c. 8
cre-

credendum, post reditum in patriam alacritatem studiis incumbendi deposuisse KONOVIVM, quin potius adserendum cum B. *Habichhorstio* in Rostochio literato. p. 252. quod à parentibus domum remeare iussus, in academia hac patria non minori fervore studia juris continuando, nihil omnino earum reliquerit rerum, quæ proposito servire suo, aut exsequendo fini, quem in academias veniens obtenderat, ullo modo facere viderentur. Siquidem primum non modo sub moderamine D. CASPARI HABERMANNI, Instit. Prof. *Eckholti* Compendium Pandectarum tractavit, sed & in Collegio ejus *Ludwelligano* Disputatorio sæpius publice respondendo, industriam & profectus academiam probavit: Deinde aliorum quoque, speciatim D. HENRICI RUDOLPHI REDEKERI, Collegia in exercitationes *Schnobelianas* & in Jus Civile ac Feudale, itemq; *Wesenbecianum*, utiliter frequentavit, sub ejusq; præsidio disputationem primam *Schnobelianam* publice propugnavit. Hactenus ille diligentiam KONOVIANÆ publicus & ex rei veritate testis. Multi, præclaris factis progressibus, deinde domi delitescunt, & in publicum producere, quæ didicerunt, aut donis divinitus concessis commoda & augmenta societatis humanæ promoveri non desiderant. Hos onera dixeris terræ, non ornamenta. Aliter adfectus erat Beatus noster, qui doctrinæ juridicæ latices non sibi; sed aliis hauserat, eosdemque largiter huc & illuc dimanare patiebatur. Persuasus videlicet, Jurisprudentiam Theoreticam sine praxi languere, atque hic etiam nudam contemplationem, solis minutiis pervestigandis intentam, parum utilitatis adferre. Unde à paternis causis initio facta, ulterius ascendit, & aliorum pariter Clientum in foro patrocinium,

per aliquot annos suscepit, atque ita idoneum se demonstravit, qui Consultationibus & Procurationibus in Majoribus Dicasteriis præficeretur. Interim, quum laudabilis consuetudo sit, neminem tam gravi munere exornare, nisi de cujus fide, integritate, atque eruditione solemniter protestentur testimonia, Excellentissimus quoque noster KONOVIUS documenta sua dare haud recusavit, nec à cathedra disputatoria abhorruit. Siquidem A. MDCLXXXII, d. 29. Augusti Præsides D. GEORGIO RADOVIO, Antecessore & Facultatis Juridicæ Seniore gravissimo, Disputationem Inauguralem proposuit & solertissime defendit, quæ sane controversiam practicam difficultatibus multis circumvestitam continebat, quæstionem nempe: *Utrum & quatenus Dominus gesta à falso Procuratore in sui favorem, finita per sententiam instantia, obiectaque à parte adversa jam de nullitate protestatione, possit ratihabere?* Ex L. 24. C. de Procur. juncta L. 56. ff. de judiciis. Eodem simul die ab eodem suo DN. Præsides & ad actum Promotorium Decano, titulo & privilegiis *7. U. Licentiati* ex merito fuit ornatus. Cui ob singularem modestiam Añ. demum MDCLXXXIX, d. 7. Novembris summum in Jure honoris gradum, *Doctorem* scilicet dignitatem, succedere voluit, Decano & Promotore spectabili D. JACOBO LEMKENIO, & Pro Cancellario illustri D. JOHANNES FESTINGIO, Antecessoribus in alma quondam nostra celebratissimis, & nunquam intermorituris. Ex utroque Promotionis, tam in Licentiatum, quam in Doctorem, tempore, incredibile est, quanto conatu, quanta assiduitate, quanta fidelitate, res afflictorum restituere, labantibus causis mature succurrere, & conscientiosum pariter ac circum-

cumspectum Advocatum cum in judiciis hujus Urbis inferioribus, tum frequentissime in illustrissimo Dicafterio Provinciali Meclenburgico sese exhibere adlaboraverit.

Testes produci possent innumeri, quibus antiqua VIRI de Patria meritissimi fides, candor, integritas perspecta fuit; Sed loquantur publica iterum testimonia per novorum honorum iteratam collationem sese plus satis exferentia. Siquidem Amplissimus Urbis hujus Senatus A. MDCXCIX. d. 24. Febr. dignitatem ipsi Senatoriam, & cum ea Inferioris Judicii Praesidium fulgidissimum obtulit, & hoc pacto ad majora, & ampliora in patria officia suo tempore obunda aditum paravit. Verum contineri diu non poterunt Excellentes ejus virtutes intra muros Rostochiensis, sed mox longe lateq; increbuerunt. Unde etiam ex singulari Divini numinis providentia contigit, ut, qui Rostochii quidem, adeoq; & Rostochio erat genitus, non soli Rostochio, sed toti regioni & singulis Potentissimi Ducatus Mecklenburgici Urbibus in Illustrissima Curia Provinciali, quæ paucos adhuc ante annos Parchimum, nunc vero Gustrovium, Sedem Principalem, nobilitat, tanquam *ASSESSOR* Excellentissimus, saluberrimis suis Consiliis inserviret, & cum reliquis splendidissimis ejusdem Dicafterii Dni, Consiliariis jus diceret in causis Civium Mecklenburgicorum gravissimis & ponderosissimis. Vale igitur dixit amantissimæ suæ Patriæ, difficulter ipsum dimittenti, & Parchimū adveniens cum adplausu inter *ASSESSORES LONGE EXCELLENTISSIMOS* connumeratus est A. MDCCII, Facillimum conjectatu est, quam promptum, quam sagacem, quam eruditum, quamq; justum VIRUM tantum munus

munus exigat, si recte velit ac debeat administrari. Administravit autem illud Excellentissimus Dn. ASSESSOR tanta cum fidelitate, tanta cum prudentia, tanta cum pietate, ut ipsa invidia ne hiscere quidem contra audeat. Ex quo judicamus merito, quam *promptus* in audiendis partibus, quam *sagax* in consiliis inveniendis, quam *eruditus* in responsis formandis, & quam *justus* in exequendis sententiis extiterit immortalis Noster KONOVIVS.

Minimam partem laudum ejus dictam esse, cognoscite & persuasissimum habete, Cives aliq; Lectores OO. OO, Honoratissimi, quibus hoc luctu obfitum scribendi genus ante oculos versabitur. Funeris enim tam acerbi indictio calamum impedit, quo minus in laudes ampliores excurrat, & dum dolor libere vagatur, laudationē contrahi & arctiorem fieri necesse est. Restant igitur breviter tantum recensenda domestica beati Dn. ASSESSORIS vitæ instituta. De quibus rescivimus, quod A. MDCLXXXII. in vitæ lenimentum thori sociam adsumserit, Virginem lectissimam, corpore & animo formosissimam, CATHARINAM Berends / Viri Nobilissimi & Spectatissimi Dn. HENRICI Berends / S. R. Maj. Sueciæ Vectigalium apud Sundenses Inspectoris meritissimi, & Fœminæ Virtuosissimæ, Dnæ TILESIAE Maessen / Filiam probe educatam, cum qua felicissimum & fœcundum habuit conjugium. Siquidē quadruplicem ex isto prolem susceperunt optimi Parentes, CATHARINAM nempe DOROTHEAM Anno 1684. natam, sed eodem iterum piē denatam; JOHANNEM HENRICUM, qui virtutum Paternarum ex asse hæres vestigiis jam B. DN, Parentis summa cum nominis gloria insistit,

stit, & ceu *Advocatus immatricalatus Dicasterii Gufro-
viensis Provincialis* præclaram suam in Praxi Juridica
promptitudinem atque eruditionem quotidie demon-
strat; Et Virgines duas lectissimas adhuc super-
stites, probitate, pulchritudine, & morum suavita-
te elegantiaque summopere commendabiles, AN-
NAM ELISABETHAM, & ANNAM CATHARI-
NAM DOROTHEAM; Quibus omnibus cœlestem
gratiam, & in præsentia tristitia copiosissimas
Spiritus Sancti consolationes, & providam DEI O.
M. curam ex animo optamus. Sensit autem etiam in
hocce vitæ genere B. DN. ASSESSOR, quod supra copi-
osius est expositum, *vanitas vanissima, hoc omne vanitas!*
Siquidem gaudiū in Conjuge exoptata reperta maxi-
me inconstans esse deprehendit, cum A. MDCXCV.
d. II. Aug. suavissimam Vitæ comitem tumulo imitte-
re cogeretur. Acquievit tamen in cœlesti disposi-
tione; & dein mitigato dolore, cum res familiaris
exigeret, secunda vice nuptias celebravit, ANN;
MDCXCVII. d. II. Augusti duorum annorum vi-
duus, cum Virgine lectissima, ELEONORA
MARGARETHA *Schleunen* / VIRI Perquam Stre-
nui, Prænobilissimi, atque Amplissimi Domini B.
CHRISTOPHORI *Schleun* / in exercitu Sacræ
Regiæ Majestatis Svecicæ fortissimo Judicis milita-
ris Generalis (*General Auditeur* Gallice vocant,)
meritisimi, & fœminæ Virtutum omnium splen-
dore nulli cedentis, Dnæ MARGARETHÆ *Gro-
then* / filia natu majore: Cumque illa â primo con-
jugii die tam pacate & amice vixit, ut nunquam
in gratiam cum ea redire opus habuerit, quamquam
mutui amoris carissima pignora ex amplexibus
Conjugalibus nulla fuerint secuta. Grave igitur
vulnus est, quod dimidia Cordis sui parte ablata
sentit

C

lentit Incomparabilis Matrona, modo Coniux suavissima, nunc Vidua luctuosissima. Tristis enim re est Viduitas, & calamitatum non infima; quam ipsam tamen nolumus exaggerare, ne afflictæ addatur afflictio: Sed potius summa animi Contentione vovemus, ut is, qui Viduarum se vocat defensor ac Patronum, etiam hęc auxilio suo presentissimus esse, & quia ipse in tristitiam insignem coniecit, solatia omnimoda clementissime sufficere atque subministrare velit.

Ultima Beati quod concernit, firma ceteroquin valetudine erat à DEO donatus, eaq; per multos annos inconcussa gavisus. At dum multo in gravissimis suis muneribus labore, curis, imò & vigiliis opus habuerit, mirum non est, si corpus viribus exhaustum adventante senio languescere, & hinc inde variorum morborum insultus experiri cepit. Præcipuum tamen Beato periculum creavit, & mortem quoque intulit Calculi dolorosissimus morbus, de quo ipsum Experientissimi Dn. Medici, qui curando singulari cum dexteritate adfuit, testimonium communicare potuissemus, nisi ipse per necessarium iter à consignanda morbi historia fuisset impeditus. Id satis unicuique constat, quod calculorum dolor sit intensissimus, & integrum corporis habitum ita defatiget, conquasset, & conturbet, ut tandem vires naturales in angustias reductæ deficient, & sic mors, tanquam cruciatuum illorum dulcissimus finis, acceleretur. Et quemadmodum in hoc morbo fieri solet, ut interdum remittat, deinde verò acrius furere incipiat; ita etiam cum Beato nostro factum est, siquidem ille, cum duobus ante novilunium diebus ob retentam urinam agere haberet, exeunte post aliquot dies calculo satis spissæ magnitudinis, & urina

na

na missa, quæ graviolem solito habebat odorem, ad diem integrum & dimidium admodum bene affectus videbatur. Sed major morbi vehementia infecta est; quæ per continuos *viginti* dies excruciatu die tandem XIX. elapsi mensis Septembris placide, in DOMINO obdormivit, ætatis anno LXV. Laudanda interim est incredibilis in tanta calamitate Beati Nostri patientia, imo non laudanda solum, sed etiam, sicubi DEUS simili vel alio modo nos adfligere voluerit, generose imitanda. Illa enim sola per omnipotentem Spiritus Sancti gratiam suffultus animus, nunquam despondit, sed spei & fiducia in meritum Christi plenus sæpe ingeminavit: Und ob es wåhrt bis an die Nacht / und wieder an den Morgen / soll doch mein Herz an Gottes Macht verzweifeln nicht noch sorgen. Et quid multis hic opus est, audiamus VIRUM facunda gravitate & gravi facundia, apud Gstrovienfes fulgidissimum, Confessionari-Beati vigilantissimum, qui sequentia comunicavit:

IMMANUEL!

De Beata, B. Dni. (Tit. S) Assessoris H. KONOUEN, Consummatissimi Jcti pariter ac Christiani probatissimi, Analyfi hac paucis, relata legat pius Lector:

Uti vixit, ita mortuus est.
Vixit in DOMINO, & mortuus in DOMINO,
Vivens vitam fidei, Divina adjuvante & confortante,

Gratia, operibus bonis ostendit.

Et moriens in fide constanti animam Redemptori
Ardentissimis suspiriis traditam placide emisit.

Sanctus ergo Spiritus Creatorem, Redemptorem &
Sanctificatorem aternis laudibus offerat,

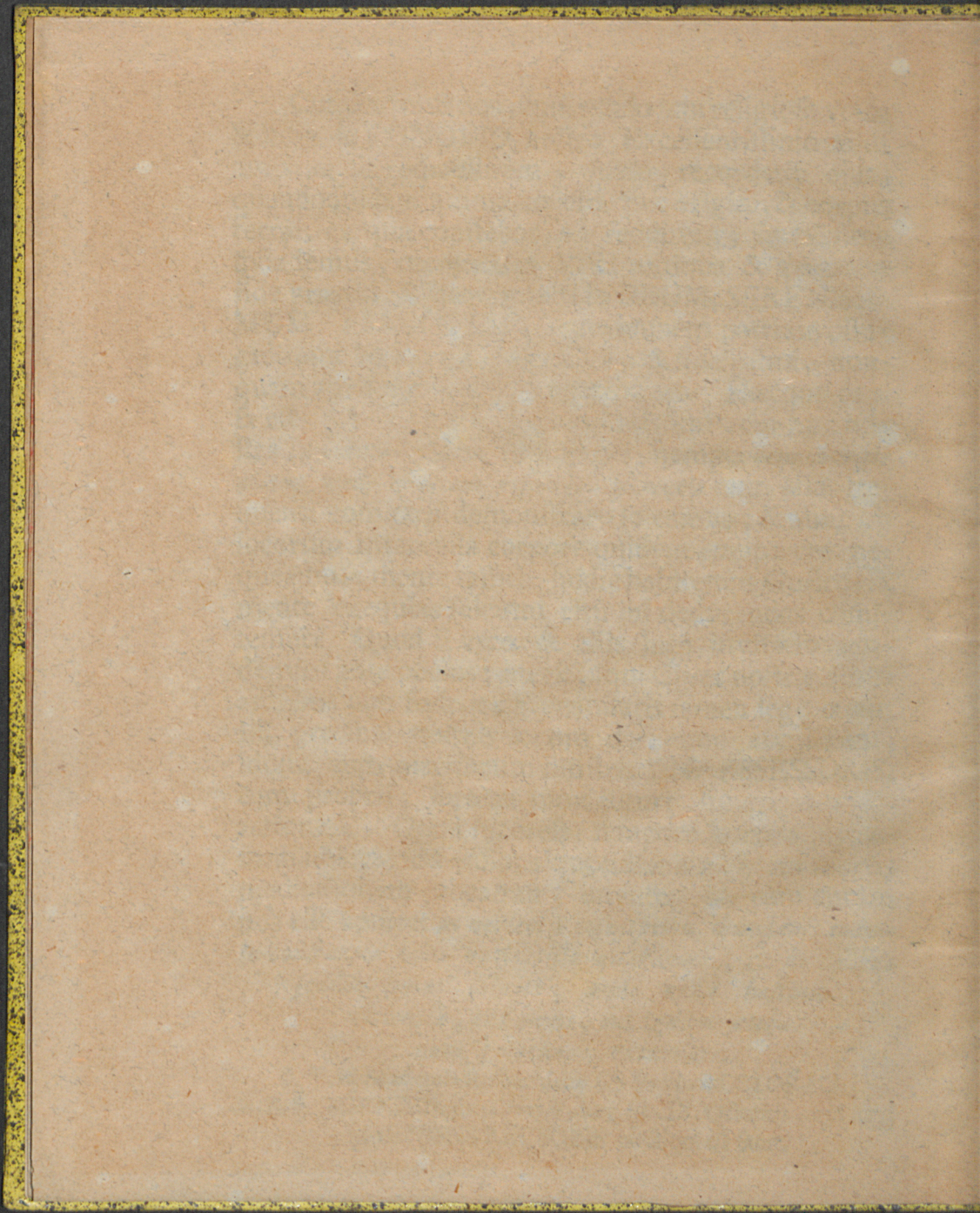
Et exanime corpus usque ad diem ἀναστάσεως
in pace requiescat!

Sic optat
JULIUS ERNST HAHN,
Eccles. Cathedr. Gstrov.

Con

Consentimus nos omni modo tam religioso voto,
& cum de KONOVIO nostro Excellentissimo nihil
amplius sit remansuram, quam recordatio ejus,
quandoquidem anima cœlesti suæ origini, & corpus
terræ, ex qua constabat, est redditum; sanctissime
spondemus, memoriam VIRI antiqua & germana
fide præditi, & Jureconfulti in DEUM, SERENISSI-
MUM PRINCIPEM, communem patriam, sin-
gulosque bonos, pii, obsequiosi, & fidelissimi, nun-
quam apud nos fore intermorituram. Hæcque cau-
sa est, Cives OO. OO. honoratissimi, cur hæc no-
stra funebris scriptio sit suscepta, nempe *bene meritis
aliquo modo gratiam referre.* Id vero cum alias fre-
quenti comitatu demonstrare soleamus, & nunc ob
locorum intervalla corpore quidem comparere ne-
queamus: mente tamen hodie habitemus Gustrovii,
mente exequias solemniter ibi deducendas comi-
temur. Quod si vero & aliis hæc invitatio aca-
demica ante oculos venerit, qui Cives nostræ almæ
amplius non sunt, ex humanitatis tamen lege etiam
illi precibus nostris locum dare non recusabant,
idque cum meritorum Illustris DN. ASSESSORIS,
tum proprii, fortèan mox futuri, funeris conside-
ratione. Quod superest, tempore hocce afflictis-
simo, ubi tragicis casibus quotidianis ad beatæ mortis
meditationem vocamur, intentos in eam curam
nos esse oportet, *ut neglectis vanitatibus mundanis in cœ-
lo constantia nobis habitacula queramus, & de talibus
sedibus simus solliciti, unde nulla hostium
violen tia, aut minis, aut ignibus ater-
num poterimus exturbari.*

P. P. In Academia Rostochiensis sub Sigillo RECTORALI;
A. R. S. MDCCXIII. diei Dionysii, hoc est, IX. Octobris, qui novus
MAGNIFICI RECTORIS electioni est sacer.

que CATHARINA Dethloffen /
loffé / Civis itidem Rostochiensis pri-
NAE Schuidlowen / filia dilectissima
porro *Paternum* nominare possumus
KONOW / Consulem Malchinensem mer-
Proaviam MARGARETHAM Sade-
avum autem *Maternum* rescivimus ejus
materno nominis, Bagel Syle / Civ-
clutæ hujus urbis Rostochiensis, & P-
THARINAM Riemers. Ubi illud me-
gnum non est, quod altera Proaviarum
GARETHA Sadewaters / an CATE-
mers / fuerit, definiri haud poterat ;)
& rarissima felicitate fuerit coronata
quam *centum & viginti* ex filiis filiabus
& neptes, pronepotes atque pronept-
vegeta florensque viderit, & benedictio-
ternam religiosa ex pietate impertiverit
ex hac recensione Familiae KONOVIA-
patet, quam probis, honestis atque Chri-
tibus fuerit ortus beatè Noster defunctu-
vis illustri profapia non fuerint, hon-
& pietate nemini cefferunt, ideoque e-
liis suis benedictionem Divinam largif-
runt. Quorsum sine dubio etiam spes
proles, juxta Psalmum CXXIIX. ubi int-
tur verba : *Der Herr wird dich seegnen
du sehest deiner Kinder Kinder.*

Postquam sacro baptismi font-
rat, jam crescentibus annis nihil ma-
habuerunt supra dicti lectissimi Pare-
ut filius à DEO datus liberalibus artib-
is imbueretur, cum nossent, quod ber-

gant ii, qui liberos generant reipublicæ; ne huma-
 num genus intereat; sed quod melius agant, qui be-
 ne moratos, & vel artibus mechanicis, vel studiis
 altioribus probe innutritos filios relinquunt, ut ho-
 minum cœtui rectius consulatur. Perspecta igitur
 pueri indole & capacitate, per domesticos Præcepto-
 res prima literaturæ humanioris elementa solcite
 instillari, nulla sumtum habita ratione, curarunt;
 Dein vero ad conficiendos progressus A. MDCLXV.
 ad Scholam M. Gvestphalia pulcrè tunc
 constitutam, ubi per integrum quin-
 qvennium, substitit, & tanquam
 arbor scientiæ Divinæ & hu-
 madmodum arbor inslocata, propter
 in quandam ex-
 tiam discipu-
 ro fiat eru-
 tus est ma-
 præcellentissimi
 TMANNI MOE-
 Rectoris meritissimi,
 in patriam, partim ob
 Nostrum teneriorem ita
 , ut in publicum quoque eum
 , ut in publicum quoque eum
 eruditus commilitonibus certamen,
 & in cathedra nicholaistica peroratarum sistere non eru-
 buerit. Fecit id singulari animi contentione KONO-
 VIUS, & Præfide suo Rectore publicam *Disputationem*,
 theses miscellaneas Theologico - Ethico - Logicas &
 Philologicas sistentem, habuit, & Respondentis mune-
 re cum laude & adplausu est defunctus; deinde addente
 stimulos Præceptore, gloriæ ulterioris, licito & lau-
 dando

